

**ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ**

*ΕΛΘΕ, ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟ, ΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΚΑΙ
ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕ ΜΑΣ*

**Ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε κοινότητες συμφιλίωσης
και θεραπείας**

Αθήνα, Ελλάδα, 9-16 Μαΐου 2005

PLEN 14 Μαΐου

Κείμενο Αρ. **4 Τελικό**

Έκδοση υιοθετημένη από την Επιτροπή για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον
Ευαγγελισμό (19 Μαΐου 2005)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

**Ελθέ, Πνεύμα Άγιο, Θεράπευσε και Συμφιλίωσέ μας:
Ο Χριστός Μας Καλεί να Γίνουμε Κοινότητες Συμφιλίωσης και Θεραπείας**

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

Χαιρετισμούς από την Αθήνα. Σας γράφουμε κατά τις άγιες αυτές ημέρες, ανάμεσα στο Πάσχα και την Πεντηκοστή, που ο Αναστάς Χριστός προετοίμασε τους πιστούς Του για το δώρο του Αγίου Πνεύματος, καλώντας τους να μεταφέρουν τη χαρμόσυνη αγγελία στα 'πέρατα της γης' (Πράξεις 1: 8), με την υπόσχεση να είναι μαζί τους μέχρι 'το τέλος των καιρών' (Ματθαίος 28: 20). Εδώ, στις ακτές του Αιγαίου, έχουμε συγκεντρωθεί 600 περίπου από εμάς, από 105 χώρες, με την πρόσκληση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, και με την φιλοξενία της Εκκλησίας της Ελλάδος και άλλων ελληνικών εκκλησιών, για το δέκατο τρίτο διεθνές Συνέδριο για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό, από 9 έως 16 Μαΐου. Και κατά την αυγή του συνεδρίου, ένα μικρό πλοίο ξεκίνησε, φέροντας έναν τεράστιο σταυρό από ξύλο ελιάς: ένα δώρο από τις εκκλησίες της Ιερουσαλήμ, σύμβολο πόνου αλλά και ελπίδας, φτιαγμένο από τμήματα των δένδρων που ξεριζώθηκαν κατά την κατασκευή του τείχους που σήμερα χωρίζει Παλαιστίνιους και Ισραηλίτες. Προσευχόμαστε ο σταυρός αυτός να γίνει σύμβολο συμφιλίωσης.

Για πρώτη φορά, αυτό το συνέδριο της Επιτροπής για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό γίνεται σε μια χώρα με κυρίαρχη την Ορθόδοξη Παράδοση. Οι νέοι, παρότι ήταν πολύ λιγότεροι του αναμενομένου, έπαιξαν ιδιαίτερο ρόλο. Για πρώτη φορά το συνέδριο περιελάμβανε έναν σημαντικό αριθμό αντιπροσώπων από εκκλησίες που δεν αποτελούν μέλη του ΠΣΕ, συγκεκριμένα την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και ορισμένες Πεντηκοστιανές και Ευαγγελικές εκκλησίες και δίκτυα. 'Εμείς', λοιπόν, είμαστε μια πολυσύνθετη ομάδα, από κάθε γωνιά του κόσμου και από διάφορα πολιτισμικά πλαίσια, μιλούμε πολλές διαφορετικές γλώσσες και

εκπροσωπούμε όλες τις μεγάλες χριστιανικές παραδόσεις. Το θέμα του συνεδρίου είναι μια προσευχή: 'Ελθέ, Πνεύμα Άγιο, Θεράπευσε και Συμφιλίωσέ μας'.

Αυτή η επιστολή είναι μια προσπάθεια να μοιράσουμε μαζί σας ορισμένες από τις σκέψεις και τις προκλήσεις αυτής της εβδομάδας, καθώς και τις εμπειρίες, ευχαρίστες και δυσάρεστες, που μας έφερε. Τις μέρες αυτές, έχουμε ξεκινήσει ένα ταξίδι μαζί, μολονότι δεν συμφωνούσαμε πάντα σε όλα. Είμαστε όλοι μας σε ιεραποστολή, γιατί συμμετέχουμε στην ιεραποστολή του Θεού, που μας απέστειλε σε έναν κόσμο διαρρηγμένο και κατακερματισμένο. Έχουμε την κοινή πεποίθηση ότι 'ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε κοινότητες συμφιλίωσης και θεραπείας'. Προσευχηθήκαμε μαζί. Και με την ιδιαίτερη βοήθεια αναγνωσμάτων από τις Γραφές, αγωνιστήκαμε μαζί για να διακρίνουμε πού μας οδηγεί το συμφιλιωτικό, θεραπευτικό Πνεύμα, στις δικές μας κοινωνίες, δύο χιλιάδες χρόνια αφότου ο Απόστολος Παύλος έφτασε σε αυτές τις ακτές μεταφέροντας τα χαρμόσυνα νέα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Θέλουμε να ζήσουμε αυτό το ταξίδι μαζί σας, και να σας προσκαλέσουμε να το κάνετε δικό σας.

Διανύουμε τώρα μιαν ιδιαίτερα σημαντική περίοδο στην ιστορία της ιεραποστολής. Ενώ τα κέντρα εξουσίας εδρεύουν ακόμη στον παγκόσμιο Βορρά, οι εκκλησίες του Νότου είναι εκείνες που αναπτύσσονται πιο ραγδαία, ως αποτέλεσμα της πιστής χριστιανικής ιεραποστολής και μαρτυρίας. Ο ιεραποστολικός χαρακτήρας της Εκκλησίας προκύπτει μέσα από μια ποικιλομορφία ευρύτερη από ποτέ, καθώς οι χριστιανικές κοινότητες συνεχίζουν την αναζήτηση μιας ξεχωριστής ανταπόκρισης προς το Ευαγγέλιο. Αυτή η ποικιλομορφία δημιουργεί νέες προκλήσεις, και ίσως συχνά να φαίνεται ενοχλητική. Εντούτοις, μέσα σε αυτήν την ποικιλομορφία έχουμε ανακαλύψει ευκαιρίες για μια βαθύτερη κατανόηση του δημιουργικού, ζωοδόχου, θεραπευτικού και συμφιλιωτικού έργου του Αγίου Πνεύματος, καθώς η δύναμη του Πνεύματος μας αγγίζει με πόλους τρόπους. Είναι αγάπη και αλήθεια, παρηγοριά και δημιουργικότητα, λατρεία και δράση, σοφία και αθωότητα, κοινωνία και αφοσίωση, απελευθέρωση και προσήλωση. Υπάρχουν όμως και κακά πνεύματα, ενεργά στον κόσμο, και δυστυχώς ακόμη και στην ίδια την ιστορία μας και σε πολλές από τις παραδόσεις μας. Είναι πνεύματα βίας, καταπίεσης, αποκλεισμού, διαίρεσης, διαφθοράς, αυτοπροβολής, άγνοιας, θεολογικής αποτυχίας και έντρομης σιωπής μπροστά στην αδικία. Διακρίνοντας το έργο του Αγίου Πνεύματος, έχουμε βιώσει την ανάγκη να επιστρέψουμε με συνέπεια στις ρίζες της πίστεώς μας, ομολογώντας τον Τριαδικό Θεό, που αποκαλύφθηκε σε εμάς μέσω του Χριστού, του σαρκωθέντος Λόγου Του.

Εδώ στην Αθήνα, έχουμε βαθιά επίγνωση των νέων προκλήσεων που δημιουργεί η ανάγκη για συμφιλίωση μεταξύ Ανατολής και Δύσης, Βορρά και Νότου, και μεταξύ των Χριστιανών και των ανθρώπων διαφορετικών πίστεων. Έχουμε συνειδητοποιήσει με πόνο τα λάθη του παρελθόντος, και προσευχόμαστε να διδαχθούμε από αυτά. Έχουμε συνειδητοποιήσει τη δική μας τάση να ενισχύουμε τους φραγμούς, αποκλείοντας και περιθωριοποιώντας με βάση διαφορές στη φυλή, την κοινωνική τάξη, το φύλο, την αναπηρία, ή ανεχόμενοι τη διατήρηση των καταπιεστικών δομών μέσα στις δικές μας κοινωνίες και εκκλησίες. Στο μέσο της Δεκαετίας για την Υπερνίκηση της Βίας, συνειδητοποιούμε ξανά ότι το κάλεσμα στη μη βία και τη συμφιλίωση βρίσκεται στην καρδιά του ευαγγελικού μηνύματος. Ως μια παγκόσμια σύναξη, αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις της βίας που επιβάλλουν οι δυνάμεις της οικονομικής παγκοσμιοποίησης, του милитарισμού, και που φανερώνουν οι μαρτυρίες

των ανθρώπων που ζουν στο περιθώριο, ιδιαίτερα των αυτόχthonων λαών και των κοινοτήτων που ξεριζώνονται από τη γη τους και μεταναστεύουν.

Ο Απόστολος Παύλος μιλά για την νέα δημιουργία την οποία κηρύσσει ο Χριστός και καθιστά δυνατή το Άγιο Πνεύμα. ‘Μέσω του Χριστού’, λέει, ‘ο Θεός συμφιλίωσε τον κόσμο με τον εαυτό Του, συγχωρώντας τα αμαρτήματα που είχαν διαπράξει οι άνθρωποι εναντίον Του, και εμπιστεύθηκε το μήνυμα της συμφιλίωσης σε εμάς. Είμαστε λοιπόν πρεσβευτές του Χριστού, καθώς ο Θεός απευθύνει το κάλεσμά του μέσω ημών. ‘ὕπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ’ (Β’ Κορ. 5:19-20). Αυτήν τη ‘νέα δημιουργία’ θεωρούμε ως τον στόχο της ιεραποστολικής μας προσπάθειας. Όπως και ο Παύλος, πιστεύουμε ότι η συμφιλίωση και η θεραπεία έχουν θεμελιώδη σημασία για την διαδικασία με την οποία θα πρέπει να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Η συμφιλίωση, ως αποκατάσταση των ορθών σχέσεων με τον Θεό, είναι η πηγή της συμφιλίωσης με τον εαυτό μας, με τον πλησίον, και με το σύνολο της δημιουργίας.

Όμως, ο δρόμος προς τη συμφιλίωση και τη θεραπεία δεν είναι εύκολος. Περιλαμβάνει το άκουσμα, την παραδοχή της αλήθειας, τη μετάνοια, τη συγχώρεση, και μιαν ειλικρινή αφοσίωση στη δικαιοσύνη. Για τον λόγο αυτόν, ερευνήσαμε ένα φάσμα τρόπων με τους οποίους μας προσφέρεται η θεραπευτική δύναμη του Θεού. Σε αυτούς τους τρόπους περιλαμβάνεται η θαυματουργική θεραπεία που λαμβάνει χώρα μέσω της προσευχής, των ασκητικών πρακτικών και των χαρισμάτων της θεραπείας, μέσω των μυστηρίων και των θεραπευτικών λειτουργιών, μέσω ενός συνδυασμού ιατρικών και πνευματικών προσεγγίσεων, και μέσω της αίσθησης της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, ακόμη και κατά την αποδοχή και τον συνεχιζόμενο αγώνα ενάντια στην ασθένεια και κάθε είδους τραύματα. Τελέσαμε θεραπευτικές λειτουργίες και ακούσαμε με συγκίνηση τις διηγήσεις Χριστιανών επαγγελματιών στον τομέα της υγείας για την αναζήτηση πιο ολιστικών μορφών θεραπείας. Εμπνευστήκαμε από τις αναφορές ανθρώπων που ζουν με τον ιό HIV ή του AIDS και κληθήκαμε να αντισταθούμε στον στιγματισμό και τις διακρίσεις και να προωθήσουμε την πληρότητα για τους ασθενείς του HIV ή του AIDS. Ακούσαμε μαρτυρίες από ανθρώπους που θεραπεύτηκαν από τη δύναμη του Πνεύματος, καθώς και από άλλους που δεν θεραπεύτηκαν, ή που έχουν την εμπειρία θεραπευτικών πρακτικών που είτε ήταν ανορθόδοξες είτε στόχευαν στην εκμετάλλευση του θύματος. Ακούσαμε επίσης ιστορίες θεραπείας στον αγώνα για κοινωνική, οικονομική και οικολογική δικαιοσύνη. Κάθε αληθινή θεραπεία προέρχεται από τον Θεό. Συμπεριλαμβάνει την σωματική, νοητική, συναισθηματική και πνευματική θεραπεία, και βιώνει την επερχόμενη επουράνια βασιλεία ως ‘ήδη παρούσα’ και ταυτόχρονα ‘μέλλουσα’. Εορτάζουμε λοιπόν την θεραπεία ως ζωντανό σημάδι της νέας δημιουργίας του Θεού.

Ζώντας εν Πνεύματι, αναμένοντας την βασιλεία του Θεού, καλούμενοι να ζήσουμε ως τέκνα της νέας δημιουργίας του Χριστού, πρέπει επίσης να αναγνωρίσουμε τα βάσανα και τα προβλήματα του παρόντος. Μας προκαλεί πόνο η διαπίστωση ότι η ιεραποστολή του Θεού παραμορφώνεται από τις διαιρέσεις και την έλλειψη κατανόησης που επικρατούν μεταξύ των εκκλησιών. Στη λαχτάρα μας για μια πληρέστερη και αυθεντικότερη συμμετοχή στην αποστολή του Θεού, εξακολουθούμε να νιώθουμε θλίψη για την αδυναμία μας να υπερβούμε τους φραγμούς που μας εμποδίζουν να γιορτάσουμε από κοινού την πιο βαθιά θεραπεία, την πιο βαθιά συμφιλίωση των μυστηριακών γεγονότων, της Θείας Ευχαριστίας – του

ευχαριστιακού δείπνου του Κυρίου. Το θέμα του συνεδρίου, λοιπόν, αποτελεί έκκληση για την ταπεινή αποδοχή της δικής μας ανάγκης για θεραπεία και συμφιλίωση.

Καλούμαστε όμως επίσης να γίνουμε μια κοινότητα ελπίδας. ‘Ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε κοινότητες θεραπείας και συμφιλίωσης’. Συνεχίσαμε, εδώ στην Αθήνα, το έργο του προσδιορισμού του είδους της κοινότητας που ο Θεός θα επιθυμούσε να γίνουμε, μια κοινότητα που θα φέρει τη μαρτυρία του Ευαγγελίου λόγω και έργω. Που θα είναι ζωντανή και διδασκόμενη. Που θα διακηρύσσει το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού σε όλους. Που θα ενθαρρύνει τους νέους να αναλάβουν ηγετικούς ρόλους. Που θα ανοίγει την αγκαλιά της στους ξένους και θα αποδέχεται περιθωριοποιημένους στο σώμα της. Που θα φροντίζει για εκείνους που υποφέρουν, για εκείνους που αγωνίζονται για τη δικαιοσύνη και την ειρήνη. Που θα προσφέρει την υπηρεσία της σε όσους έχουν ανάγκη. Που θα αναγνωρίζει τη δική της ατέλεια και την ανάγκη για θεραπεία. Και που θα είναι πιστή στις υποχρεώσεις της προς την ευρύτερη Δημιουργία. Προσευχόμαστε να πνεύσει το Άγιο Πνεύμα τη θεραπευτική του δύναμη στη ζωή μας, και να μπορέσουμε μαζί να προχωρήσουμε στην ευλογημένη ειρήνη της νέας δημιουργίας.

Τελειώνοντας, θέλουμε να εκφράσουμε την βαθιά μας ευγνωμοσύνη σε όλους όσους κατέστησαν δυνατή την πραγματοποίηση αυτού του συνεδρίου. Στην χώρα στην οποία ο Απόστολος Παύλος κήρυξε το Ευαγγέλιο της συμφιλιωτικής αγάπης του Θεού μέσω του Ιησού Χριστού, είτε η χάρη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος να είναι βρίσκεται μεθ’ ημών.

Αθήνα, 18 Μαΐου 2005

(Υπογεγραμμένο από τους Ruth Bottoms, George Mathew Nalunnakkal και Jacques Matthey, για την Επιτροπή για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό)